

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
Ψαλλομένη τῇ 12ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου

Ποίημα τοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἰωήλ

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὅσιε Παῖσιε,
Φαράσων δένδρον πολύκαρπον,
τῶν τοκέων σου καύχημα,
Ἄθωνος τὸ κλέϊσμα,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας,
σύλος ἐγκρατείας,
ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς,
σημείοις ὄντως τοῖς θαυμασίοις σου,
ἐφάνης ἀξιάγαστε,
διὸ πιστῶν τὰ ἀθροίσματα,
κατὰ χρέος τὸν βίον σου,
εὐφημοῦμεν τοῖς ἄσμασιν.

Ἐχων πρὸς τὸν Κύριον,
ἐξ ἀπαλῶν τῶν ὀνύχων σου,
ἀκατάβλητον ἔρωτα,
πάτερ ἀνεγίνωσκες,
βίους τῶν ἁγίων,
καὶ ὁσίων πάντων,
καὶ εὐσεβείας ὀδηγούς,
ἐκλέξας τούτους θεοχαρίτῳ,
συνέμπορος στερότάτος,
τῆς ἐγκρατείας γεγένησαι,

καὶ νηστείας Παῖσιε,
τῆς Κονίτης καλλώπισμα.

Πάτερ ὀσιώτατε,
τοὺς λογισμοὺς ἀπεκήρυξας,
τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος,
καὶ ὡς καθαρότατος,
ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ,
τοῦ Χριστοῦ ἐδέχθης,
τὴν ἀπαστρέπτουσιν μορφήν,
τῆς ἀθεΐας διασκεδάζουσιν,
Παῖσιε νοήματα,
καὶ ὠμολόγεις τοῖς πέρασιν,
ἀληθείας τὰ δόγματα,
καὶ τὸν πλοῦτον τῆς πίστεως.

Ὅσιε Παῖσιε,
ἐκ παίδων ἔσχες τὴν ἄνωθεν,
τῆς Τριάδος ἐνέργειαν,
διὸ καὶ τὸ χάρισμα,
εἴληφας νηστείας,
καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους,
ἔχων ἀγάπησιν σφοδράν,
τὰ νηπιώδη πάντα ἀπέρριψας,
κινῶν πρὸς θάμβος ἅπαντας,
τοὺς συγγενεῖς καὶ οἰκείους σου,
προτυπῶν οὕτως ἅγιε,
τὴν πορείαν τοῦ βίου σου.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τοὺς ἀκαμάτους ἀγῶνάς σου,
θεοφόρε Παῖσιε,
ὡς λαμπρὰ μιμήματα,
καὶ πρότυπα βίου,
πάντες γινώσκομεν,

κατανικήσας γὰρ τῶν παθῶν,
 πάσας τὰς ἐπαναστάσεις,
 ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις,
 ὡς ἥλιος ἀνίσχες,
 ἐν ὄρει τοῦ Ἄθωνος,
 καὶ ἐν ἄλλοις τόποις,
 διαλάμπων τοῖς θαύμασι,
 καὶ διδασκαλίαις,
 ὅθεν ταῖς πρεσβείαις σου,
 μὴ διαλίπης,
 τοῦ νοὸς ἡμῶν τὸ σκότος,
 τέλεον διασκεδάζων,
 ἵνα εὕρωμεν πάντες,
 τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τὸ Θεοτοκίον.

Τὴν παῖσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Κόνιτσα καὶ Σινᾶ,
 καὶ Ἄθωνος τὸ ὄρος,
 Παῖσιε καυχῶνται,
 ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ,
 τῇ σῇ θεομακάριστε.

Στίχ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ,
 καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Τάφον σου τὸν σεπτόν,
 Παῖσιε ἐν πίστει,
 τὰ πλήθη προσκυνοῦσιν,
 ἐλπίζοντες λαμβάνειν,
 τὴν χάριν σου ἀοίδιμε.

Στίχ. Ἄισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν,

ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πρέσβυν πρὸς τὸν Χριστόν,
γινώσκουσι παμμάκαρ,
Παῖσιε οἱ πάντες,
διὸ καὶ αἰτημάτων,
λαμβάνουσι τὰ πρόσφορα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἐχων ἐν τῇ ψυχῇ,
Παῖσιε τὸ φάος,
Τριάδος τῆς ἀγίας,
λαμπρύνεις τοὺς τιμῶντας,
τὴν κλησίν σου πανόλβιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα Μαριάμ,
μὴ παύση πρὸς Υἱόν σου,
πρεσβεύουσα ἀπαύστως,
ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων,
τὸν τόκον σου Θεόνυμφε.

Νῦν ἀπολύεις, **τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ,**
καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν Τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ

**Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἰστῶμεν στίχους ἠ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.**

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ἐκ παίδων ἠγάπησας σφοδρῶς,
μοναστῶν πολίτευμα,
καὶ βιοτὴν τὴν μονότροπον,
σεμνὲ Παῖσιε,
διὸ καὶ παρείδες,
κοσμικῶν τὰ θέλγητρα,
καὶ πάντα τὰ ἡδέα καὶ ῥέοντα,
τὸν νοῦν σου ὄσιε,
προσηλώσας πρὸς τὰ μένοντα,
παραδείσου,
ὡς ἔνσαρκος ἄγγελος.

Ὡς μέλος στρατείας κοσμικῆς,
σεαυτὸν Παῖσιε,
ὑπογραμμὸν τοῖς συνοῦσί σοι,
θεόφρον ἔδωκας,
καὶ μετὰ συνήφθης,
μοναστῶν συντάγμασι,
ἀλείπτῃς γεγωνῶς,
πρὸς εὐσέβειαν,
πολλῶν τοῖς ῥήμασι,
τοῖς σημείοις καὶ τοῖς θαύμασι,
οἷς ἐτέλεις,
Χριστοῦ θεία χάριτι.

Ἀνήλθες ἐν ὄρει τοῦ Σινᾶ,
καὶ ὀσίως ἔζησας,
τὸν Μωϋσῆν ἐκμιμούμενος,
καὶ τὸν συγγράψαντα,
Κλίμακα τὴν θείαν,
ἔνδοξε Παῖσιε,

βιώσας ἐν νηστείαις ὡς ἄσαρκος,
διὸ καὶ εἴληφας,
Παρακλήτου τὰ χαρίσματα,
ὡς οἱ πάλαι,
Πατέρες καὶ ἅγιοι.

Μονῆς τοῦ Στομίου ἀδελφός,
ἐν Κονίτῃ γέγονας,
καὶ Ἐσφιγμένου ὁ δόκιμος,
ὁ εὐπειθέστατος,
καὶ τὴν Φιλοθέου,
ὅσιε ἐκλείσας,
καὶ εἶτα ἐν Σινᾷ ὡσπερ ἄγγελος,
ἀνὴρ κατώκησας,
προμηθεύων ἱερώτατε,
Βεδουῖνοις,
τοῦ βίου τὰ πρόσφορα.

Ἐστήριξας πάτερ διδαχαῖς,
καὶ ποικίλοις θαύμασι,
ἐν Σουρωτῇ τὸ κοινόβιον,
φανεῖς Παῖσιε,
εὐσεβῶν γυναιῶν,
ὄντως θεοφώτιστος,
ἀλείπτῃς ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος,
διὸ τὸν τάφον σου,
ἢ μονὴ διακατέχουσα,
ὡσπερ ὄλβον,
ἀγάλλεται ὅσιε.

Νεότητος ὠφθῆς φροντιστής,
ἀσκητὰ Παῖσιε,
τῶν ἀσθενῶν ἢ βοήθεια,
καὶ ἀπεξάρτησις,
νέων ἐθισμένων,
ταῖς οὐσίαις ἅγιε,
φυτῶν ναρκωτικῶν τοῦ ἀλάστορος,

ἀθέων ἴασις,
 μαθητῶν ἢ ἐπιστήριξις,
 καὶ ἀπάντων,
 οἰκεῖος καὶ γνώριμος.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν ἀσκητῶν ὀδεύσας τὴν τρίβον,
 εὐδρομος γέγονας,
 πρὸς ἀρετῶν ἐργασίαν,
 θεοφόρε Παῖσιε,
 τὸν χοϊκὸν γὰρ ἄνθρωπον,
 ἀπὸ καρδίας ἀποκηρύξας,
 ὁ νοῦς σου ἐσχόλαζε,
 τῇ ἀδιαλείπτῳ προσευχῇ,
 καὶ θεωρίᾳ φωτὸς τοῦ ἀκτίστου,
 διὸ καὶ γευσάμενοι,
 τῶν χαρισμάτων σου τὰ δῶρα,
 ὑμνοῦμέν σε ὅσιε,
 ἐν εὐφροσύνῃ λέγοντες,
 τὸ χαίροις τῶν Φαράσων ἔκγονε,
 Ἄθωνος τὸ κλέος,
 τῆς Κονίτισης στύλος,
 Μοναστῶν ὁ διδάσκαλος,
 καὶ Σινᾶ ὁ οἰκῆτωρ,
 χαίροις ὁ περιβληθείς,
 στολὴν τῆς ἀπαθείας,
 καὶ οὕτω γενόμενος,
 νεότητος ὀδηγός,
 πεπτωκότων ἀνόρθωσις,
 καὶ ἐπιστροφή πλανωμένων.
 Χαίροις τῶν μοναζόντων ὑπόδειγμα,
 τῶν κοσμικῶν ὁ τύπος,
 καὶ ὀρθοδόξων πιστῶν,
 ἀναψυχὴ καὶ δρόσος.
 Καὶ νῦν θεοστόλιστε Γέρον,
 ἀπαύστως δυσώπει Χριστόν,

τὸν Θεόν,
 ὑπὲρ ἡμῶν ἐν κατανύξει τελούντων,
 τῆς ἱερᾶς σου μνήμης τὴν ἐπέτειον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε,
 Παναγία Παρθένε,
 τίς μὴ ἀνυμνήσει σου,
 τὸν ἀλόχευτον τόκον;
 Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς,
 ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής,
 ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν,
 ἀφράστως σαρκωθείς,
 φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
 καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς,
 οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος,
 ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων,
 ἀσυγχύτως γνωριζόμενος.
 Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν,
 τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(κεφ. 10,7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ.
 Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν καὶ θνητός, ὃς οἶδε σύνεσιν.
 Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς.
 Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν.
 Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον
 ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ.
 Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἰ γὰρ ἔξοδοί μου,
 ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ
 ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία
 κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ

βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 4,7)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 3,1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.**Ἦχος α'.**

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ,
 τοῦ Ἄθωνος πολιτεία,
 μοναστῶν καὶ μιγάδων,
 ὅτι ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις,
 ὡς ἄνθος ἡρινόν,
 ἐκ τοῦ λειμῶνός σου,
 ὁ ὅσιος Παῖσιος ἐξήνθησε.
 Οὗτος γὰρ ὁ πανθαύμαστος,
 τῶν δακρῦων τοῖς χεύμασι,
 ὡς καλὸς γηπόνος,
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ γεωργήσας,
 τῶν ἀρετῶν τὸ δένδρον,
 ἐφυτοκόμησε,
 καρποὺς ἐξενέγκας,
 τῆς ἀπαθείας καὶ προσοράσεως,
 ἰατρὸς τῶν παθῶν,
 καὶ ἰάσεων ἀσθενειῶν,
 ψυχῆς τε καὶ σώματος.
 Διὸ ταυῶν,
 πρὸς αὐτὸν ἱκετικῶς προστρέχομεν,
 καὶ βοῶμεν ἐν πίστει·
 πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων,
 τὴν βιοτὴν σου ἅγιε,
 καὶ τὰ πολλὰ σου χαρίσματα.

Ἦχος β'.

Τῷ ἰδίῳ θνήσκων θελήματι,
 ὡς ἄλλος Παῦλος,
 τῶν παθῶν ἠλευθερώθης,
 καὶ ἐνεδύθης στολήν,
 τὴν φωτοειδῆ Παρακλήτου,
 διὸ καὶ ἠξιώθης ὡς βλέπων,

ὄρᾱν τῶν ἀνθρώπων τὰς ἐννοίας,
 προγινώσκων τὰ μέλλοντα,
 καὶ προλαλῶν τὰ πρόσφορα,
 τοῖς προσοῦσί σοι,
 πάτερ Παῖσιε,
 ὄθεν καὶ ἡμεῖς,
 πρὸς σὲ τὰς χεῖρας τείνοντες,
 ὡς ἔχων παρῶρησίαν,
 ἐξαιτοῦμεν τὰς λιτάς σου,
 ὅπως διέλθωμεν,
 τοῦ βίου τὸ πέλαγος,
 καὶ ἐν λιμένι φθάσωμεν,
 τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας.

Ἦχος γ'.

Ὅσιε πάτερ,
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν,
 πληθὺς ἀνθρώπων,
 ὡς εἰς κιβωτὸν σωτηρίας,
 ἐκύκλου τὴν καλύβην σου,
 εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς ἐκζητούμενος,
 ἕτερος τὴν ἰατρείαν τῶν ἀρρώστημάτων,
 ἄλλος τῶν λογισμῶν τὴν διευθέτησιν,
 ἢ τῶν ἐπισυμβάντων ἐν τῷ βίῳ τὴν λύσιν,
 διὸ καὶ νυνὶ τῷ τάφῳ σου,
 ὁμοίως οἱ πιστοὶ προσερχόμενοι,
 τὰ αὐτὰ αἰτοῦνται,
 Γέρων Παῖσιε,
 διόπερ εὐχόμεθα ταῦτα,
 τυχεῖν τούτους,
 ἀειμακάριστε.

Ἦχος δ'.

Τὴν ἀλμυρὰν τῶν παθῶν ὑπερβὰς θάλασσαν,
 καὶ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας,
 τὴν ὀφρὺν ἐδαφίσας,
 ἐγεγόνεις δοχεῖον,

τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος,
 ὀσιώτατε Παῖσιε.
 Σὺ γὰρ τὸ ἔσοπτρον τοῦ νοός σου καθάρας,
 ἔώρακας τὸν θεάνθρωπον Κύριον,
 τὴν Πάναγνον Αὐτοῦ Μητέρα,
 Λουκιλιανὸν καὶ Εὐφημίαν,
 τοὺς ἐνδόξους μάρτυρας,
 καὶ τὰ πρόσωπα ἄλλων ἀγίων,
 μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος δ'.

Τὸν μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ,
 Παῖσιον τὸν ὄσιον,
 τὸν ἐν ἀγίῳ ὄρει βιώσαντα,
 ἐγκωμίῳις λόγοις ἐπαινέσωμεν,
 ταῖς ῥοαῖς γὰρ δακρῶν,
 τῶν παθῶν τὴν πυράκτωσιν ἔσβεσε,
 λαμπρύνων τὴν ψυχὴν,
 καὶ καθαίρων τὴν διάνοιαν,
 ἀναδειχθεὶς χρυσοειδέστατον,
 καὶ λαμπρότατον σκεῦος τῆς χάριτος,
 καὶ νῦν τῷ δήμῳ τῶν ἀσκητῶν συναφθεὶς,
 διηνεκῶς πρεσβεύει,
 ὑπὲρ τῶν ἐπικαλουμένων,
 τὸ τίμιον αὐτοῦ ὄνομα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου,
 φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε,
 ἵνα σε δοξάζωμεν,
 τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ τῶν Φαράσων βλαστός,
 Ἁγίου Ὄρους ποταμὸς ὁ αἰετόροος,
 ὁ φοῖνιξ τῆς εὐσεβείας,
 τῆς Σουρωτῆς ὁ τροφός,
 τῶν ἐνασκουμένων τὸ ὑπόδειγμα,
 Σινᾶ τὸ καλλώπισμα,
 καὶ Κονίτσης ὁ κάτοικος,
 πάσης Ἑλλάδος,
 ὁ ὑπέρλαμπρος ἥλιος,
 ὁ νεότητος,
 φροντιστῆς καὶ ἐπίκουρος,
 ἄνθρωπος ἐπουράνιος,
 καὶ ἔνσαρκος ἄγγελος,
 ὁ ἰατρὸς τῶν νοσοῦντων,
 καὶ ἀλγουμένων ἀνάπαυσις,
 Παῖσιε πάτερ,
 Ἐκκλησίας νέον ἄστρον,
 τὸ πολυθαύμαστον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς,
 φανείς τοῖς πᾶσι,
 βοηθὸς ἐτοιμότητος,
 τῶν παίδων Ἀθωνιάδος,
 ὑπογραμμὸς βιοτῆς,
 καὶ τῆς εὐσεβείας κῆρυξ ἄριστος,
 πασχόντων τὸ κούφισμα,
 ἀτακτούντων διόρθωσις,
 τῶν ἐν ἀνάγκαις,
 ταχινὴ ὑποστήριξις,
 τῶν ἐν θλίψεσι,
 χαρμονὴ ἀναφαίρετος,
 πλάτος εὐρυχωρότατον,
 πιστῶν θεοπρόβλητε,
 τῶν ἐν φοβίαις τελούντων,

καὶ ψυχικαῖς καταστάσεσι,
 Παῖσιε πάτερ,
 τῶν ὀσίων ἢ προσθήκη,
 καὶ ἀκροθίνιον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἔχων ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς,
 τῆς διοράσεως τὸ χάρισμα ὅσιε,
 κατέστης τῶν ἱερέων,
 καὶ εὐσεβούντων πιστῶς,
 ἀσκητῶν καὶ ἄλλων ὁ διδάσκαλος,
 ἐλέγχων γὰρ ἄριστα,
 τοῦ νοῦς τὰ νοήματα,
 τὰ κεκρυμμένα,
 τῆς ψυχῆς ἀρρώσθημα,
 ἐθεράπευες,
 θεοφόρε Παῖσιε,
 ὅθεν εἰς πᾶσαν ἔδραμε,
 τὴν γῆν τὸ σὸν ὄνομα,
 καὶ διὰ τοῦτο ἠτοῦντο,
 τὴν σὴν βοήθειαν ἅπαντες,
 καὶ τὴν θεραπείαν,
 τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων,
 ἀειμακάριστε.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσκητικῶς βιώσας,
 καὶ περιγενόμενος,
 τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου,
 σαρκὸς τῶν ὀρέξεων,
 καὶ πάσης ἡδυπαθείας,
 Γέρον Παῖσιε,
 ἐπισκέψεις ἐδέχθης,
 πλειστάκις τῆς θείας χάριτος,
 σὺ γὰρ ἐν τῷ κελλίῳ σου ὦν,

καθ' ὕπαρ ἐώρακας,
 Εὐφημίαν τὴν μεγαλομάρτυρα,
 καὶ μετ' αὐτῆς ὡσανεὶ φίλος πρὸς φίλον,
 τὰ τῆς ἀθλήσεως αὐτῆς,
 σεμνοπρεπῶς διελέγου,
 μεθ' ἧς μὴ παύση ὄσιε,
 διηνεκῶς πρεσβεύων,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι,
 τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
 καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
 ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον,
 καὶ τοῦ Ἄθωνος κλείσμα,
 καὶ τῶν πάλαι ὀσίων,
 μιμητὴν καὶ ἰσότιμον,
 Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί,
 τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν,
 ὡς συντρέχοντα ταχέως τοὺς εὐσεβεῖς,
 τοὺς πίστει ἀνακράζοντας,
 δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν,
 δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι,
 δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ,
 πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ὡσπερ ἄγγελος,
 φανείς ἐν κόσμῳ,
 ἐν τοῖς ἔτεσι,
 τοῖς τελευταίοις,

χριστομίμητε Παῖσιε ὄσιε,
 ἀσκητικῶς γὰρ βιώσας ἐν Ἄθωνι,
 ὡς παμφαέστατος ἥλιος ἔλαμψας,
 καὶ κατηύγασας,
 πιστῶν τὰ πλήθη τῇ χάριτι,
 τοῖς ῥήμασι σημείοις καὶ τοῖς θαύμασι.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παῖσιε γέγονας,
 τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπίς,
 τοῦ Ἄθωνος κλεῖσμα,
 καὶ Σουρωτῆς ὁ τροφός,
 Κονίτις τὸ καύχημα,
 σὺ γὰρ ἐπὶ τὰ ἴχνη,
 Ἀρσενίου ὀδεύσας,
 εἴληφας χαρισμάτων,
 τὴν πληθὺν Παρακλήτου,
 ἀφθόνως τοῖς σὲ τιμῶσιν,
 παρέχων τὰ πρόσφορα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον ἄνδρα,
 τοῦ ὄρους Ἄθωνος,
 τὸν ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
 καθάπερ φάος λαμπρόν,
 τὴν σκοτίαν τῶν πιστῶν διασκεδάσαντα,
 καὶ νοσήματα ψυχῶν,
 καὶ σαρκὸς ἐπιφοράς,
 ἰώμενον ὑπὲρ φύσιν,
 τῆς προοράσεως λύχνον,
 νέον Παῖσιον τιμήσωμεν.

Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῇ χάριτι Χριστοῦ,
ὡς οἱ πάλαι Πατέρες,
συνέζησας σεμνέ,
τοῖς ἀλόγοις θηρίοις,
καὶ φίλος γενόμενος,
πτερωτῶν καὶ τῶν ὄφεων,
ἐξεπλάγησαν,
οἱ σὲ εἰδότες θεόφρον,
καὶ ἀνύμνησαν,
τὸν Παντοκράτορα Λόγον,
τὸν σὲ θαυμαστώσαντα.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εἰκόνα τὴν σεπτὴν,
φοβερᾶς Προστασίας,
Παῖσιε Μητρός,
τοῦ Δεσπότη ἐκράτεις,
καὶ ἔβλεψας ὅσιε,
πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὤφθη σοι,
ταύτης ἔλλαμψις,
ἢ καταυγάζουσα πάντα,
διὸ πρέσβευε,
διηνεκῶς σὺν Παρθένω,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν πολυθαύμαστον,
σεμνὸν Παῖσιον,

τὸν καθαιρέσαντα,
 ὄφρὺν τοῦ δράκοντος,
 καὶ ἡδονὰς τὰς σαρκικάς,
 συντρίψαντα τῇ ἀσκήσει,
 Ἄθωνος τὸ κλείσμα,
 καὶ Φαράσων ἐκβλάστημα,
 τὸν εὐεργετήσαντα,
 πολυτρόπως τοῖς θαύμασι,
 τὰ πλήθη τῶν πιστῶν ὀρθοδόξων,
 πάντες τιμήσωμεν ἐνθέως.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ἀειπάρθενον,
 Κυρίαν Δέσποιναν,
 τὴν ὠραῖσασαν,
 γένος τὸ βρότειον,
 ἔχουσαν ὄντως τὴν μορφήν,
 Παῖσιε γλυκυτάτην,
 ὅσιε ἑώρακας,
 ἐν ζωῇ ἐν τῷ Ἄθωνι,
 ὡς καὶ προσεκύνησας,
 ταύτην ἄνερ πανόλβιε,
 διὸ καὶ σὺν αὐτῇ μὴ ὀκνήση,
 πάτερ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς νεότητος ὠφθης παιδαγωγός,
 καὶ ἀκέστωρ ἀνθρώπων ναρκομανῶν,
 τοῖς σχοῦσι δυσίατα,
 πορνικὰ ἀμαρτήματα,
 ταῖς σαῖς εὐχαῖς ἐφάνης,
 θεράπων πανάριστος,
 καὶ τῶν ἀναζητούντων,
 ὁδὸν τὴν σωτήριον,

πάτερ ἐπεγνώσθης,
 ἀκριβῆς ποδηγέτης,
 καὶ πάντων Παῖσιε,
 βακτηρία γεγένησαι,
 ἀσκητὰ θεοφώτιστε,
 διὸ ἐν Σουρωτῇ οἱ πιστοί,
 τὸν σὸν τάφον,
 προσκυνοῦντες χαίρουσι,
 καὶ σεμνῶς τὴν σὴν μνήμην,
 κατὰ χρέος μέλπουσι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ἀγίαν μορφήν σου ἔωρακώς,
 ὡς ὑπάρχει Παρθένε ἐν τῇ Σιών,
 ὁ θεῖος Παῖσιος,
 ἐν τῷ ὄρει ἐδίδαξε,
 τοῖς εἰκονογράφοις,
 ποιεῖν ἐν πιστότητι,
 καὶ πολλὴν σου χάριν,
 ἐκήρυττεν ἅπασιν·
 ὅθεν Θεοτόκε,
 μὴ ἐλλείπης ἀπαύστως,
 Χριστὸν ἱκετεύουσα,
 ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου,
 τῶν ὑμνούντων τὸν τόκον σου,
 καὶ πάντας τοὺς ἁγίους αὐτοῦ,
 ἐν οἷς ἔστι,
 ἀγνή καὶ ὁ ὄσιος,
 ὁ τιμώμενος ὕμνοις,
 ὑπὸ πάντων τὴν σήμερον.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ ἁγίου Σάββα.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,
ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου,
ὅσιε Παῖσιε,
σὺ γὰρ ἐν τῷ εἰκοστῷ αἰῶνι,
ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος,
ὡς ἀστήρ ἡμερινὸς ἀνίσχες,
καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη ἐφώτισας,
εἰς τὸ εἰδέναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου·
διὸ καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς ἀνελθὼν,
καὶ σχὼν παρῴρησίαν,
μὴ παύη πρεσβεύων,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Θεοτόκε Παρθένε πάντα σκέπασον. Ἰωήλ»

Ὡιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Θεοχαρίτωτε ἀγνή θεόνυμφε,
ταῖς ἰκεσίαις σου,
πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην,
καὶ Υἱόν σου φώτισον,
νοός μου ἐνεργήματα,
ὅπως ὑμνήσω ἀξίως,
τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος,
καὶ τῶν πρεσβειῶν σου τὰς χάριτας.

Ἐπὶ τὴν σὴν καταφυγῶν βοήθειαν,
ἀιμακάριστε,
τοῦ ἐχθροῦ νικῆσαι,
μιαρὰν παράταξιν,
ἐλπίζω ὁ ταλαίπωρος,
διὸ τείνω τὰς χεῖρας,

ἱκετικῶς τῇ εἰκόνι σου,
καὶ τὴν σὴν αἰτοῦμαι ἀντίληψιν.

Ὁ σὸς Υἱὸς παρθενομήτορ ἄχραντε,
ὁ ὑπεράγαθος,
ὁ τοῦ κόσμου κτίστης,
καὶ βροτῶν διάσωμα,
τὴν σὴν πρεσβείαν δέχεται,
καὶ ποιεῖ πάντα ὅσα,
ἐπιθυμεῖς θεονύμφευτε,
ὑπὲρ τῶν πιστῶν ὑμνολόγων σου.

Τῶν πειρασμῶν μου τὴν πλημμύραν Δέσποινα,
στήσον πρεσβείαις σου,
καὶ πρὸς τὸν λιμένα,
τοῦ Χριστοῦ ὁδήγησον,
νοός μου τὰ νοήματα,
καὶ ψυχῆς μου τὸ ἦθος,
ὅπως διέλθω τὸ πέλαγος,
βίου πολυμόχθου πανάχραντε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Ὁσιε Παῖσιε, ἀεὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἰωήλ»

Ἦχος πλ. δ'. Εἰμὸς ὁ αὐτός.

Ὁλοκαρδίως τὸν σεμνὸν Παῖσιον,
τὸν πολυθαύμαστον,
ἀνυμνῆσαι θέλω,
καὶ αἰτοῦμαι δύναμιν,
Χριστέ μου παντοδύναμε,
ὅπως μέλψω τὸν βίον,
καὶ πολυάριθμα θαύματα,
τούτου τοῦ ὀσίου σου Κύριε.

Σεμνῶς βιώσας ἐπὶ γῆς αἰοίδιμε,
ὡς ἄλλος ἄγγελος,

σάρκα ὑποτάξας,
καὶ παθῶν τὴν ἔγερσιν,
χαρίτων πάτερ γέγονας,
τοῦ Θεοῦ τὸ δοχεῖον,
τοῖς Ὁρθοδόξοις Παῖσιε,
πᾶσι προσπορίζων τὰ πρόσφορα.

Ἰκετικῶς τὸν παντουργὸν τῆς κτίσεως,
ἐξιλεούμενος,
ὑπὲρ τῶν ἐν θλίψει,
καὶ καμνόντων ἄγιε,
κατέστης ὁ διδάσκαλος,
πρὸς θεϊότερον βίον,
πολλῶν ἀνθρώπων Παῖσιε,
Ὅρους τοῦ Ἁγίου τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν παθῶν νηχόμενος,
καταποντίζομαι,
Μήτηρ Θεοτόκε,
ὁ πτωχὸς καὶ δείλαιος,
διὸ καὶ ἀνακράζω σοι,
ταῖς λιταῖς σου τὸν σάλον,
τῶν πειρασμῶν μου κατάπαυσον,
Ὅρους τοῦ Ἁγίου ἢ ἔφορος.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς

«Γέρον Παῖσιε, φύλαττε σοὺς φίλους. Ἰωήλ»

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Γεώργιον ὠφθης τὸ θαυμαστόν,
τοῦ Ἄθωνος Ὅρους,
ἐκβλαστάνον γλυκεῖς καρπούς,
Παῖσιε πάτερ θεοφόρε,
τῶν ἀσκουμένων τὸ νέον παλλάδιον.

Ἐδίδαξας πάτερ τοὺς σοὺς υἱούς,

φυλάττειν ἐκ βλάβης,
 πονηρίας τοὺς λογισμοὺς,
 καὶ ἔχειν ἐν νῶ ἀδιαλείπτως,
 τὰ ἀγαθὰ τοῦ Χριστοῦ ἐννοήματα.

Ῥοαῖς τῶν δακρύων σου τὸν Χριστόν,
 ἰκέτευες πάτερ,
 ὑπὲρ πάντων τῶν ἐνδεῶν,
 Παῖσιε τῶν ἐξαιτουμένων,
 ἐν τῇ σῇ κέλλῃ,
 ποικίλα αἰτήματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ νέος Παῖσιος Μαριάμ,
 τὴν θείαν μορφήν σου,
 ὑπὲρ φύσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς,
 ἑώρακεν ὄντως ἐν τῷ Ἄθῳ,
 ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἀειπάρθενε.

Ῥιδὴ γ'. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὅλβος ὁ ἄσυλος πιστῶν,
 ἀγαθοσύνης ὁ πλοῦτος,
 καὶ θησαύρισμα ἀγάπης ἐδείχθης,
 ἀπειρόγαμε ἀγνή,
 τοῦ κόσμου τὸ ἐγκαύχημα,
 τῶν γηγενῶν ἡ δόξα,
 καὶ τῶν ἀγγέλων τὸ μέλισμα.

Κλίμαξ ὑπάρχεις νοητή,
 ἢ ἀνάγουσα Κόρη,
 ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς τοὺς ἀνθρώπους,
 καὶ ὑπερέχεις τοῦ παντός,
 μερόπων καὶ ἀγγέλων τε,
 καὶ τῶν κτισμάτων πάντων,

ὡς ἡ τεκοῦσα τὸν Κύριον.

Ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν ἡμῖν,
ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων,
ὥσπερ ἥλιος φωτίσας τοὺς πάντας,
καὶ τὰ σκότη τοῦ ἐχθροῦ,
ἰσχύϊ διεσκέδασε,
τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει,
ὡς παντοδύναμος Κύριος.

Πῦρ κατακαίει με σφοδρῶς,
τῶν ἡδονῶν Θεοτόκε,
καὶ ταράσσει τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου,
διὸ δέομαι θερμῶς,
λιταῖς σου τοῦτο μάρανον,
καὶ τὴν εἰρήνην δός μοι,
τῶν λογισμῶν θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Περιφρονεῖς τὸν μιᾶρόν,
ἀνδροπρεπῶς θεοφόρε,
τειχιζόμενος νοδὸς ἀτυφία,
καὶ εὐχαῖς περιβληθείς,
τὸν θώρακα τῆς χάριτος,
Παῖσιε τροποῦσαι,
τῶν δυσμενῶν τὰ συστήματα.

Ἀδιαλείπτοις προσευχαῖς,
πρὸς τὸν Δεσπότην τῶν πάντων,
καθικέτευες Παῖσιε πάτερ,
λυτρωθῆναι ἐκ δεινῶν,
τοὺς ἐπικαλουμένους σε,
καὶ ἐκζητῶ λύσιν,
τῶν θλιβερῶν περιστάσεων.

Ἴσχυν τὴν ἄνωθεν λαβών,
ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων,

βοηθεῖς ταῖς ἰκεσίαις παμμάκαρ,
σὺ γὰρ ἔλεγες πιστοῖς,
ὑπὲρ αὐτῶν προσεύξασθαι,
ὡς ἐχόντων χρεῖαν,
πλέον τῶν ζώντων Παῖσιε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ὁ πλαστοουργός,
ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων,
τὸν ἀρχαῖον καταβάλλει βελίαρ,
καὶ χαρίζει τοῖς βροτοῖς,
τὴν ἄνεσιν Πανάμωμε,
τῆς ἁμαρτίας παῦσιν,
καὶ τῶν ψυχῶν ἐλευθέρωσιν.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Νικητὴς ἀνεδείχθης,
τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι,
ὅλως ταπεινώσας τὸν ἄνδρα,
τὸν ἐνεργούμενον,
πάτερ Παῖσιε,
καὶ ἐν Θιβῆτ παιδευθέντα,
ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος,
μικρὸν Γεώργιον.

Πνευματέμφορε πάτερ,
ὁ τοῦ παντὸς Κύριος,
τὴν ὑπὲρ τὰ κάλλη ἀνθρώπων,
τούτου ἐμφέρειαν,
ἐν ὄρει Ἄθωνος,
σοὶ ἀπεκάλυψε πάλαι,
καὶ ἐπλήσθης χάριτος,
πολλῆς Παῖσιε.

Ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων,
πῶς ὑπεδέχθης μακάριε,
ἐν τῷ σῷ κελλίῳ καθ' ὕπαρ,

τὴν πολυῦμνητον,
 μεγαλομάρτυρα,
 καὶ θαυμαστὴν Εὐφημίαν,
 ἅγιε Παῖσιε,
 Πατέρων καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ἰαμάτων σε κρήνην,
 καὶ ἱατρὸν ἄριστον,
 οἱ κατατροχόμενοι πάντες,
 νόσοις τοῦ σώματος,
 Μῆτερ γινώσκομεν,
 διὸ αἰτοῦμεν ἐν πίστει,
 τὴν σὴν θεονύμφευτε,
 θείαν βοήθειαν.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐχῆς ἐργαστήριον,
 ἢ σὴ ἅγια ψυχὴ,
 Παῖσιε γέγονε,
 τῇ συνεχεῖ προσευχῇ,
 καὶ θείαις δεήσεσι,
 σὺ γὰρ μακροχρονήσας,
 ἐν τῇ κέλλῃ σου πάτερ,
 ὠφθης καθάπερ στήλη,
 φωτεινὴ ἱκετεύων,
 Χριστὸν τὸν πάντων κτίστην,
 καὶ παντοκράτορα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε ἀπείρανδρε,
 χριστιανῶν ἡ ἐλπίς,
 τὸ κῦδος καὶ καύχημα,
 τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν,
 ἀγγέλων ἀγλάϊσμα,
 γέγονας τῷ σῷ τόκῳ,

διὸ ἔσχεσ μεγίστην,
Δέσποινα παρῶρησίαν,
πρὸ τοῦ θρόνου Υἱοῦ σου,
ἀεὶ συνηγοροῦσα,
ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ὡιδὴ δ'. Τῆς Θεοτόκου.

Σὺ μου ἰσχύς.

Ἀρᾶς δεινῆς,
τῆς πρώτης Εὐας ἢ λύσσασα,
τοὺς ἀνθρώπους,
γέγονας τῷ τόκῳ σου,
καὶ θλιβομένοις ἢ χαρμονή,
ἐπεγνώσθης Μῆτερ,
καὶ τῶν στενόντων ἢ ἄνεσις,
ἐδείχθης Θεοτόκε,
διὸ καὶ σοὶ βοῶμεν,
χαῖρε στήριγμα πάντων ἀκλόνητον.

Ῥοαῖς λιτῶν,
τὸν ἀκατάσχετον καύσωνα,
τῆς ψυχῆς μου,
σβέσον παναμώμητε,
καὶ δροσισμὸν καὶ ἀναψυχὴν,
τοῦ ἐλέους σου Μῆτερ,
τὸν σὸν ἰκέτην πλημμύρισον,
καὶ δός μοι ἐπὶ πλέον,
τὴν ἰσχὺν Θεοτόκε,
τοῦ ὑμνεῖν ἐπαξίως τὴν χάριν σου.

Θεοπρεπῶς,
ἐν τῇ νηδυῖ σου ᾤκησεν,
ὁ τῶν ὄλων,
Κύριος πανύμνητε,
καὶ ἐνεδύθη ὁ ἀναφῆς,

φύσιν τῶν ἀνθρώπων,
 ἵνα λυτρώσῃ τὸν ἄνθρωπον,
 ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας,
 τοῦ δεινοῦ πτεροσκοπού,
 καὶ χάριση ἡμῖν μέγα ἔλεος.

Ἐπιποθῶν,
 τοῦ σοῦ ἐλέους τὸ πέλαγος,
 κλίνω γόνυ,
 καὶ ὑψῶ τὰς χεῖράς μου,
 τῇ σῇ εἰκόνι τῇ θαυμαστῇ,
 καὶ θερμῶς βοῶ σοι,
 μὴ μὲ παρίδῃς τὸν ἄθλιον,
 ἐλπίς ἀπηλπισμένων,
 θλιβομένων τὸ θάρσος,
 καὶ παντὸς ἀλγουμένου ἰάτεια.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Εἰμὸς ὁ αὐτός.

Ἴσχὺν λαβὼν,
 ἐξ οὐρανοῦ καθυπέμεινας,
 ἀσθενείας,
 τῆς σαρκὸς Παῖσιε,
 καὶ ἐγκαρδίως πρὸς τὸν Χριστόν,
 ἐφώνεις θεόφρον,
 δοξολογίας μελίσματα,
 διὸ καὶ ἰατρείας,
 τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων,
 τὰ χαρίσματα εἴληφας ἅγιε.

Ἐπακριβῶς,
 τὴν διδαχὴν ἠκολούθησας,
 τῶν Πατέρων,
 καὶ καθωμολόγησας,
 ἐν Θεσσαλονίκη ἀνδροπρεπῶς,
 τὸν Χριστόν παμμάκαρ,
 συμμετασχὼν ὥσπερ ἄγγελος,
 μετ' ἄλλων μοναζόντων,

εἰς πορείαν θεόφρον,
τοῖς ἀνθρώποις διδούς τύπον πίστεως.

Ἄυλον φῶς,
πολλάκις πάτερ Παῖσιε,
τὴν σὴν ὄψιν,
ὄντως περιέβαλλε,
καὶ ἀνυψώθης ὑπὲρ τὴν γῆν,
ἔχων τὰς σὰς χεῖρας,
ὑψωμένας πρὸς Κύριον,
διό καὶ οἱ ὀρῶντες,
τὴν σὴν μορφήν ἐν λάμπει,
ἐξεπλήττοντο ὅλως πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἐν σῇ γαστρί,
ὁ Παντοκράτωρ ἐχώρησε,
Θεοτόκε,
καὶ βροτῶν τὸ φύραμα,
ἀνακαινίσας ἐκ τῆς φθορᾶς,
λύσας τὴν κατάραν,
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
καὶ τοῦ σκοτεινομόρφου,
ἀντιδίκου βελίαρ,
τὴν ὀφρὺν ἐταπείνωσε τέλεον.

Δεύτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σωτηρίας σε πρόξενον,
τῶν προσερχομένων ἐν σοὶ Παῖσιε,
ὡμολόγουν τὰ ἄθροίσματα,
ταῖς διδασκαλίαις σου πανόσιε.

Ἰατρὸς ὠφθης ἄριστος,
δύο ἀσθενούντων παιδίων ἄγιε,
τῇ δεήσει τοῦ γεννήτορος,
τούτων ἱατροῦ ἀξιοτίμητε.

Ἐξαισίως Παῖσιε,
 ἐν τῇ προσευχῇ σου πολλάκις ἔβλυσας,
 τοῦ Χριστοῦ τὸ φῶς καὶ ἔψαλλες,
 ὕμνους ἐκ καρδίας καὶ μελίσματα.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν Θεονύμφευτε,
 τῇ ἐσκοτισμένη ψυχῇ μου δώρησαι,
 σὺ γὰρ τέτοκας τὸν Κύριον,
 κόσμου καὶ ἀνθρώπων φῶς τὸ ἄδυτον.

Ὡιδὴ ε' . Τῆς Θεοτόκου.

Ἵνα τί με ἀπώσω.
 Ἀόκνως με πειράζει,
 πάθεσιν ἀτόποις,
 σατᾶν ὁ παγκάκιστος,
 ἀλλὰ Θεοτόκε,
 ἐπὶ σὲ θαρρῶν ὁ ταλαίπωρος,
 τούτου τὰ πυρφόρα,
 ἐλπίζω βέλη κατακόψαι,
 καὶ νικῆσαι αὐτὸν Ἀπειρόγαμε.

Ἐξελοῦ με ταχέως,
 πάσης ἀκηδίας,
 ψυχῆς μου σῆ χάριτι,
 καὶ μὴ διαλίπης,
 τοῦ ἐγειραί με Μῆτερ ἀνύμφευτε,
 ἐκ τῶν ἀμαρτάδων,
 καὶ ψυχικῶν ἀρρώστημάτων,
 σὺ γὰρ ἔχεις τὴν ἄμαχον δύναμιν.

Ποταμὸς χαρισμάτων,
 καὶ πηγὴ ἰαμάτων,
 ῥεῦμα ἰάσεων,
 Δέσποινα ὑπάρχεις,

διὸ ἔπαρον δέομαι,
 στένωσιν,
 τῆς ψυχῆς μου Μῆτερ,
 καὶ εἰς τὸ πλάτος τὸν σὸν δούλον,
 ἀπαθείας ταχὺ καθοδήγησον.

Ἀπορεῖ πᾶσα κτίσις,
 πῶς τὸν ἀπερίληπτον Λόγον ἐκύησας,
 ἐν τῇ σῇ νηδύϊ,
 Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε,
 καὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι,
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
 μακαρίζουσι σὲ ὡς προείρηκας.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Εἰμὸς ὁ αὐτός.

Ἰσχυρῶς προεώρας,
 τῶν προσερχομένων σοι πάτερ Παῖσιε,
 βίον καὶ τὰ ἔργα,
 καὶ ἐκάστῳ ἐδίδως τὰ πρόσφορα,
 πρὸς τὴν σωτηρίαν,
 ἐπιδεικνύων θεοφόρε,
 ὑπὲρ πάντων φροντίδα καὶ ἔλεος.

Προσηνῆς καὶ ἀκτῆμων,
 προσευχῆς ἐργάτης ἐπιμελέστατος,
 τῆς εἰρήνης φίλος,
 ἐραστῆς τῆς ἀγάπης ἀκλόνητος,
 τοῦ Θεοῦ οἰκεῖος,
 καὶ τῶν ἀνθρώπων παραστάτης,
 ἀνεδείχθης θεόφρον Παῖσιε.

Ῥιψιλόγους παμμάκαρ,
 πλανηθέντας ὅλως ὑπὸ τῶν αἰρέσεων,
 τοῦ δεινοῦ βελίαρ,
 ἐνουθέτησας πάτερ Παῖσιε,

ταῖς διδασκαλίαις,
καὶ διδαχαῖς ταῖς ὀρθοδόξοις,
καὶ σημείοις καὶ θαύμασιν ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Εὐα μὲν ἢ προμήτωρ,
τὴν κατάραν τοῦ γένους πάλαι ἐδέξατο,
σὺ δὲ Θεοτόκε,
τὴν χαρὰν καὶ εἰρήνην τῷ τόκῳ σου,
ἤνεγκας τοῖς παῖσι,
διὸ προστάτιν τῶν ἀνθρώπων,
οἱ σοὶ δοῦλοι σὲ ἔχομεν Δέσποινα.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ἁγίου.

Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦψεις σταθηράς,
πρὸς τὸν Κύριον τὰς χεῖράς σου,
ὑπὲρ νέων τῶν πεσόντων ἐν κακοῖς,
καὶ ζητούντων,
τὴν σὴν δύναμιν Παῖσιε.

Λύεις τὰ δεσμά,
ἀναρχίας τῇ ἐντεύξει σου,
πρὸς τὸν Κύριον Παῖσιε σοφέ,
πολλῶν νέων,
προσιόντων τῇ καλύβῃ σου.

Ἄνωθεν ῥοπῇ,
πολλοὺς νέους ὀσιώτατε,
πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Χριστοῦ καθοδηγεῖς,
καὶ δεικνύεις,
τὰ τοῦ βίου τούτων ἄριστα.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀρόραγές,
καὶ θεμέλιον τὸ ἄσειστον,

καὶ ἡ σκέπη Θεοτόκε τῶν πιστῶν,
ἐπεγνώσθης τῇ λοχείᾳ σου Πανάχραντε.

ᾠδὴ στ'. Τῆς Θεοτόκου.

Ἰλάσθητί μοι Σώτηρ.

Νυκτὶ ἀτόπων παθῶν,
τῶν ἡδονῶν συσχεθέντα με,
ἐν λάκκῳ ὁ ἀμελής,
ἐμπέκτωκα Πάναγνε,
διὸ ταῖς ἀκτῖσί σου,
ἔγειρόν με Μῆτερ,
καὶ τὸν νοῦν μου καταύγασον.

Τῷ ξίφει τῶν σῶν λιτῶν,
ἀμαρτιῶν μου τὸν σύνδεσμον,
διάρρηξον παντελῶς,
Παρθένε καὶ σῶσόν με,
καὶ δός μοι μετάνοιαν,
τοῦ εὐθυπορῆσαι,
ἐν τῷ βίῳ μου Πάναγνε.

Ἀνάγαγε Μαριάμ,
ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀπογνώσεως,
τὰ πλήθη χριστιανῶν,
τὰ πίστει βοῶντά σοι,
μὴ παύσῃ ἀπείρανδρε,
ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων,
δυσωποῦσα τὸν τόκον σου.

Συνέχομαι ὁ πτωχός,
πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως,
ἡνίκα τὸ φοβερόν,
βιβλίον ἀνοίγεται,
τῶν πράξεων Δέσποινα,
τῶν ἐμῶν πταισμάτων,
διὰ τοῦτο δός μοι δύναμιν.

Κανὼν Πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Εἰμὸς ὁ αὐτός.

Σωφρόνως ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐβίωσας ὅσιε,
σωφρόνως καὶ τοῖς πιστοῖς,
τοῖς λόγοις σου ἔθρεψας,
διὸ πάτερ γέγονας,
εὐσεβείας τύπος,
καὶ τοῦ βίου καθαρότητος.

Βλυστάνων ὥσπερ πηγῆ,
τῆς ἐγκρατείας τὰνάματα,
ἐπότισας τὴν πληθύν,
τῶν νέων Παῖσιε,
καὶ τούτους ὠδήγησας,
ἐκ τῆς ἀσωτείας,
εἰς τὸν δίαυλον τῆς χάριτος.

Ἐμφρόνως καὶ νουνεχῶς,
ὀρθοδοξίας τὰ δόγματα,
πολλάκις ἐν τῇ ζωῇ,
σαφῶς ὑπεστήριξας,
Παῖσιε ὅσιε,
τοῦ Ἁγίου Ὁρους,
ὁ θεόληπτος διδάσκαλος.

Θεοτοκίον.

Ἐψώθης μετὰ θανήν,
εἰς τὰς μονὰς τοῦ Κυρίου σου,
καὶ ἔσχες ὡς ἀμοιβήν,
τῶν πόνων σου χάριτας,
τῶν νόσων ἰάσεων,
καὶ παραμυθίας,
τῶν στενόντων ὀσιώτατε.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ἁγίου.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ σκῆνός σου,
τὸ σεπτὸν Παῖσιε,
ἐν τῇ μάνδρᾳ Σουρωτῆς ὡσπερ ὄλβος,
ἐπαναπαύεται ὄντως θεόφρον,
καὶ τοῖς πιστοῖς προσπορίζει δωρήματα,
ιάσεις νόσων τῆς ψυχῆς,
καὶ πληγῶν τῆς σαρκὸς τὴν θεράπευσιν.

Ἐμφάνειαν,
τῆς μορφῆς σου ἔσχομεν,
θεοφόρε ἐπ' ἐσχάτων πολλάκις,
σὺ γὰρ ἀκέστωρ σοφὸς ἐπεγνώσθης,
τῶν ἐκ καρκίνου πασχόντων Παῖσιε,
τῶν δαιμονώντων ἰατρός,
καὶ καμνόντων ταχὺ ἐπιστήριγμα.

Σεσάλευται,
τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἔπαρσις,
τῇ ἀγία σου δυνάμει παμμάκαρ,
σὺ γὰρ ὡς ζῶν ἐκ τοῦ τάφου σου ἦλθες,
καὶ δαιμονόπληκτον νέον ἀπήλλαξας,
ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ,
καὶ τῆς τούτου κακίας Παῖσιε.

Θεοτοκίον.

Οὐδέ κέκτημαι,
τῶν δακρύων χάρισμα,
τοῦ θρηνηῆσαι ἀμαρτάδων μου πλήθος,
καὶ κατανύξεως Μῆτερ στεροῦμαι,
καὶ στεναγμοῦ σωστικοῦ τῆς καρδίας μου,
διὸ λιταῖς σου πρὸς Χριστόν,
τὴν δεινὴν ἀκρασίαν μου σύντριψον.

Κοντάκιον.**Ἦχος πλ. δ' . Τῆ Ὑπερμάχῳ.**

Ἁγίου Ὁρους ἀσκητὴν τὸν περιάκουστον,
καὶ Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα τὸν νεόφωτον,
ἐπαινέσωμεν ἐν ὕμνοις ὀλοκαρδίως,
ποδηγῶν γὰρ τοὺς πιστοὺς πρὸς βίον ἄριστον,
ποταμῶν τῶν δωρημάτων τούτους ἔπλησας,
διὸ κράζουσι·
Χαίροις πάτερ Παῖσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ὡσπερ ἄλλος,
ἕως ἐσχάτων τῶν χρόνων,
Παῖσιε ἐφάνης ἐν Ἄθῳ,
ὀσίως γὰρ ζήσας ἐν γῆ,
ἀσκητῶν τῶν ἀρχαίων ἰσοστάσιος,
ἐφάνης τοῖς συνοῦσί σοι,
βοῶσί σοι θερμῶς τοιαῦτα·
Χαῖρε Φαράσων ὁ θεῖος γόνος,
χαῖρε τοῦ Ἄθωνος μέγας ὄλβος,
χαῖρε τῆς Κονίτισης τὸ ἔνθεον καύχημα,
χαῖρε Σουρωτῆς κοινοβίου καλλώπισμα,
χαῖρε βρύσις ἢ πολύκρουνος ὑπὲρ φύσιν δωρεῶν,
χαῖρε ῥεῦμα ἀκατάσχετον ἰαμάτων σωστικῶν,
χαῖρε ὅτι κλειῖζεις τὴν Μονὴν Ἐσφιγμένου,
χαῖρε ὅτι οἰκεῖς ἐν τῷ ὄρει Σιναίου,
χαῖρε βροτῶν ἀτύφων ὁ ἕξαρχος,
χαῖρε πολλῶν χαρίτων ὁ κάτοχος,
χαῖρε δεινῶς στενόντων ὁ ῥύστης,
χαῖρε ἀνδρῶν μοναστῶν ὑποφήτης,
χαίροις πάτερ Παῖσιε.

Συναξάριον.

Τῆ δωδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν,
Παΐσιου τοῦ νέου τοῦ Ἀγιορείτου, τελειωθέντος ἐν εἰρήνῃ,
ἐν ἔτει χιλιοστῶ ἔννεακοσιοστῶ ἑνενηκοστῶ τετάρτῳ (1994).

Στίχοι

Παῖσιε τοῦ ὄρους Ἄθωνος δένδρον,
πολύκαρπον ὀσιώτατε ἐδείχθης.

Δεκάτη τε καὶ δευτέρα Παῖσιος θάνε.

Οὗτος ὁ πανθαύμαστος καὶ πολύφημος τῆς Ἐκκλησίας ὀσιος Παῖσιος (Ἐζνεπίδης) ἐγεννήθη ἐν Φαράσοις τῆς Καππαδοκίας τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1924 ὑπὸ χριστιανῶν γονέων λαβὼν κατὰ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ τὸ ὄνομα Ἀρσένιος ὑπὸ τοῦ ὀσίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου. Ἐλθὼν μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι, κατώκησεν ἐν Κονίτῃ τῆς Ἡπείρου διακριθεὶς ἀπὸ παιδὸς διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ πίστιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν. Ἀνδρωθεὶς δὲ μετέβη εἰς τὸν Ἄθωνα καὶ ἐγένετο Μοναχὸς λαβὼν ἐν μὲν τῇ ῥασσευχῇ τὸ ὄνομα Ἀβέρκιος, εἶτα δὲ κατὰ τὴν εὐχὴν τοῦ μικροῦ σχήματος τὸ ὄνομα Παῖσιος. Διὰ περισσοτέραν ἄσκησιν μετέβη καὶ εἰς τὸ Σινᾶ. Καταλήξας ἐν τῷ κελλίῳ Παναγούδα ἐν ταῖς Καρυαῖς τοῦ Ἄθωνος, πολλὰ σημεῖα ἐν ζωῇ ἐποίει τοῖς προσερχομένοις αὐτῷ. Ἔτι δὲ διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ μετέφερε πολλοὺς εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδόν. Ἐγένετο καὶ πνευματικὸς καθοδηγητὴς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν Σουρωτῇ. Ἐν τέλει τοῦ βίου αὐτοῦ ἀσθενήσας βαρέως ἐτελεύτησεν ἐνταφιασθεὶς ἐν τῇ προμνημονευθείσῃ Μονῇ τῇ 12ῃ Ἰουλίου 1994. Πολλὰ σημεῖα ἐποίησε καὶ μετὰ τὴν ὀσίαν αὐτοῦ κοίμησιν.

**Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**

Ὡιδὴ ζ'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σὺ μόνη γεγένησαι,
ἐν γυναιξὶ Παρθένε Ἀπεύραन्दρε,
ἢ τεκοῦσα τὸν Κτίστην,
διὸ ὕμνουσί σε μητερ ἅπασαι,
αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων κραυγάζουσιν,
εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κρατύνονται Πάναγνε,
ἐν σοὶ τὰ πλήθη πιστῶν τὰ χρώμενα,
τῇ ἀγία σου κλήσει,
καὶ καταισχύνεται ὁ παγκάκιστος,
ὅταν ἀκούεται πᾶσι σὸν ὄνομα,
τὸ ὄντως Μητέρα γλυκύ,
Ὑπεραγία ἀγνή.

Ἐπίφανον Δέσποινα,
τοῦ σου προσώπου τὸ φῶς τοῖς δούλοις σου,
σὺ γὰρ Κόρη ἐντός σου,
τὸ φῶς ἐδέχθης Χριστὸν τὸν Κύριον,
τὸ καταυγάζον πιστούς,
τοὺς κραυγάζοντας,
εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λιμὴν ὁ γαλήνιος,
τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν γεγένησαι,
καὶ ἀσφάλεια μητέρα,
τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀπόρων πέφηνας
τῶν ἐκβοώντων ἀπαύστως τὸ μέλισμα·
εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἀγίου Πρωῶτος.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐπαίδευσας ἄριστα,
ταῖς ὑποθήκαις νέων τὸν σύλλογον,
ἐπιλέξαι τὸν γάμον,
ἢ μοναστῶν προτιμῆσαι διάυλον,
διὸ καὶ σὺν σοὶ ἐκραύγαζον ψάλλοντες·
εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπήνεγκας ὅσιε,
καρτερικῶς τὰς νόσους τοῦ σώματος,
ὡς τρυφήν γὰρ ὀδύνας,
ταύτας ἠγήσω πάτερ Παῖσιε,
διὸ καὶ εἴληφας χάριν τὴν ἄφθονον,
θαυματουργίας σεμνέ,
ποικιλωνύμων παθῶν.

Παθῶν ὠφθης ὅσιε,
τῶν ψυχικῶν ἀνὴρ ὁ ὑπέριτερος,
καὶ τῶν ἀλγηδόνων,
ἀσθενειῶν τῆς σαρκὸς Παῖσιε,
τῇ θεϊκῇ ἐπιπνοίᾳ ἀνώτερος,
σὺ γὰρ Χριστὸν τὸν Θεόν,
πάτερ ἠγάπησας.

Εὐφραίνεται ἔχουσα,
ἢ γυναικεία μάνδρα Παῖσιε,
Σουρωτὴ τὸν σὸν τάφον,
ὡς θησαυρὸν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος,
καὶ ἀνακράζει ἀεὶ τῷ Παντάνακτι·
εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥοαῖς τῶν θαυμάτων σου,
τῶν γηγενῶν αἱ τάξεις Πανάμωμε,
ἐκ τῆς πλάνης βελίαρ,
καὶ ἐπηρείας παθῶν καὶ θλίψεων,
καὶ ἐκ ποικίλων τοῦ βίου συμπτώσεων,
καὶ νοσημάτων σαρκός,
ἐλευθεροῦται ἀγνή.

Κανὼν δεύτερος τοῦ ἁγίου.

Εἰμός· οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐπήκοος Κυρίου,
τῆς νηστείας ἐργάτης,

καὶ προσευχῆς ἐραστής,
διδάσκαλος τῶν νέων,
νοσοῦντων καὶ καμνόντων,
ἰατρὸς ἀκριβέστατος,
ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς,
Παῖσιε ἐφάνης.

Σωφρόνως καὶ δικαίως,
τὸν σὸν βίον ἐν Ἄθῳ,
καὶ ἄλλοις μέρεσιν,
διήλθες θεοφόρε,
καὶ εἴληφας πλουσίως,
διοράσεως χάρισμα,
καθοδηγῶν τοὺς πιστοὺς,
ἐν τρίβοις σωτηρίας.

Φωτίζεις τοῖς σοῖς λόγοις,
Παῖσιε τοὺς νέους,
τοὺς ἐν συγχύσεσι,
πεσόντας τοῦ βελίαρ,
δεικνύων τὰ πρακτέα,
τοῦ Σωτῆρος πανεύφημε,
καὶ ἐρμηνεύων αὐτοῖς,
τὸ θέλημα Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
τὴν μορφήν τοῦ Υἱοῦ σου,
πάντας ἀξιώσον,
τοὺς σὲ τιμῶντας Κόρη,
καὶ προσκυνοῦντας πόθῳ,
τὴν ἁγίαν εἰκόνα σου,
σὺ γὰρ ὑπάρχει ἡμῶν,
ἡ θεία προστασία.

Ὡιδὴ η'. Τῆς Θεοτόκου.

Ἐπταπλασίως Κάμινον.

Αἰχμαλωσίας Δέσποινα,
 τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος,
 τὸ γένος ἀνθρώπων,
 τῷ σῶ τόκῳ ἤνωσας·
 ὁ πάντων γὰρ Κύριος,
 ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῶν σῶν,
 φύσιν τῶν βροτῶν,
 ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας,
 προσέλαβεν ἀσπόρως,
 καὶ ἤγαγε πρὸς ὕψος,
 Ἀδὰμ τὸν πλανηθέντα,
 τῷ ψεύδει τοῦ βελίαρ.

Σωτηρίας τὸν διάυλον,
 ἢ κηήσασα Δέσποινα,
 ὁδὸν εἰς εὐθειαν,
 καμὲ καθοδήγησον,
 καὶ ἴθυνον δέομαι,
 τὴν τρίβον Ἀειπάρθενε,
 τῆς ἐμῆς ψυχῆς,
 πρὸς μετανοίας τὸν τόπον,
 πρὸς σὲ γὰρ ἀνατείνω,
 ἱκετικῶς τὰς χεῖρας,
 σωθῆναι ἐκ τοῦ ζόφου,
 γεέννης τῆς ἀστέκτου.

Ὁλοκαρδίως Πάναγνε,
 ἀνυμνοῦμεν τὴν χάριν σου,
 καὶ αἰτοῦμεν ἅμα,
 τῆς ψυχῆς τὰ πρόσφορα,
 μετάνοιαν μόνιμον,
 κατεσταλμένον φρόνημα,
 παῦσιν τῶν παθῶν,
 καὶ ἐγκρατείας τὸ δῶρον,
 εὐθύτητα ἐν βίῳ,
 ψυχικὴν ἀτυφίαν,

λαμπρότητα καρδίας,
καὶ τὴν εὐχὴν Παρθένε.

Νικητικῶς συνέτριψε,
τὴν ὄφρυν τοῦ ἀλάστορος,
κρύψας ὁ Υἱός σου,
ἐν σαρκὶ τὴν θεότητα,
καὶ πέπαυται Δέσποινα,
τῆς ἀρᾶς ἢ ἐνέργεια,
φύσιν γὰρ λαβών,
τὴν τῶν βροτῶν ὑπὲρ φύσιν,
ἐκ σοῦ Θεογεννητορ,
ὁ τῶν πάντων Δεσπότης,
δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν,
διέσωσε τὸ γένος.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡδέως πάτερ ὅσιε,
τῶν πιστῶν τὰ ἀθροίσματα,
ἐν Ἁγίῳ Ὁρει,
ἐπὶ σὲ προσέτρεχον,
λαβεῖν ὀσιώτατε,
τὴν σὴν χάριν καὶ δύναμιν,
σὺ γὰρ ἐκ Θεοῦ,
πολλὰ χαρίσματα ἔσχες,
καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις,
στηριγμὸς ἀνεδείχθης,
ἀνθρώπων δεομένων,
ἐν βίῳ βακτηρίας.

Μεμαθηκότες ὅσιε,
τοῦ σοῦ βίου τὰ ἄριστα,
ἐν τῷ ὄρει Ἄθω,
καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσιν,
ὑμνοῦσι τὸν Κύριον,

Ἰησοῦν τὸν φιλόνητον,
 ὅτι ὡς ἀστήρ,
 ἐν τῷ ἐσχάτῳ αἰῶνι,
 ἀνίσχες καὶ τὰ σκότη,
 κεκμηκότων ἀνθρώπων,
 ἐσκέδασας τοῖς λόγοις,
 καὶ ἔργοις σου παμμάκαρ.

Ὡς ἀσκητῆς ὑπόδειγμα,
 μοναχοῖς πεφανέρωσαι,
 ἐν Ἁγίῳ Ὄρει,
 καὶ Σινᾶ πανόλβιε,
 παννύχοις σου στάσεσι,
 καὶ ταῖς πολλαῖς νηστείαις σου,
 σὺ γὰρ πρὸς Χριστόν,
 ὑπὲρ ἀνθρώπων τὰς χεῖρας,
 ἐγκαρδίως ἐγείρεις,
 Παῖσιε θεόφρον,
 ἰσότιμε Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Νενοσηκότες Πάναγνε,
 τοῖς πολλοῖς ἀμπλακήμασι,
 βίου ταῖς μερίμναις,
 καὶ ψυχῆς τοῖς πάθεσι,
 πρὸς σὲ τὴν ἀμόλυντον,
 καὶ ἀδιάφθορον Δέσποιναν,
 ὕμνοις ταπεινοῖς,
 καθικετεύομεν πάντες,
 ταῖς σαῖς λιταῖς μὴ παύση,
 ἐκ τοῦ λάκκου πταισμάτων,
 ἡμᾶς ἀναβιβάζων,
 τοὺς σὲ ὕμνολογοῦντας.

Κανὼν δεύτερος τοῦ ἁγίου.

Εἰρμός· Τὸν Βασιλέα.

Λειμῶν ἐδείχθη,
 πνευματικῶν χαρισμάτων,
 καὶ ἰάσεων ποικίλων νοσημάτων,
 ὁ σὸς θεῖος τάφος,
 ἐν Σουρωτῇ θεόφρον.

Ὁλοκαρδίως,
 τὴν ἐτησίαν σου μνήμην,
 εὐφημοῦμεν καὶ τιμῶμεν θεοφόρε,
 καὶ αἰτοῦμεν πάτερ,
 Παῖσιε σὴν χάριν.

Ἐφέρπει πάτερ,
 ὁ πονηρότατος δράκων,
 καταπλήξαι τὴν ταλαίπωρον ψυχὴν μου,
 ἀλλὰ τῷ σῷ κράτει,
 θαρσοῦμαι καὶ ἐλπίζω.

Θεοτοκίον.

Σώτειρα ὠφθης,
 Ἐπεραγία Παρθένε,
 τῶν ἀνθρώπων ὡς γεννήσασα ἀσπόρως,
 τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον,
 Χριστὸν τὸν Ζωοδότην.

Ὡιδὴ θ'. Τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμός· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἰσχύω ἐναντίον τοῦ πτερνιστοῦ,
 τῇ σῇ κλήσει Παρθένε Πανάμωμε,
 τῇ ἱερᾷ,
 ὅτι τῷ σῷ τόκῳ τὴν κεφαλὴν,
 τὴν τούτου κατεπάτησας,
 σὺν τοῖς δαιμονίοις τοῖς μικροῖς,
 καὶ ἤνεγκας ἀνθρώπους,
 συγχώρησιν πταισμάτων,

καὶ τῶν ψυχῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὡραῖσον πρεσβείαις σου ἱεραῖς,
τῆς ψυχῆς μου Παρθένε τὸ ἔσοπτρον,
καὶ ὀφθαλμούς,
ἵνα διαυγέστερον καθορῶ,
Χριστοῦ τὸ θεῖον θέλημα,
καὶ τὰς ζωηφόρους ἐπιταγὰς,
αὐτοῦ θεογεννητορ,
καὶ παύσω ἀμαρτάνων,
ἐν λογισμοῖς τοῦ πολεμήτορος.

Ἡ ἀρρήτος μορφή σου ἐν οὐρανοῖς,
τῶν ἀγγέλων εὐφραίνει τὰ τάγματα,
καὶ ἐπὶ γῆς,
πάντα τὰ ἀθροίσματα τῶν πιστῶν,
γλυκαίνει Μῆτερ Πάναγνε,
καὶ πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν,
κινεῖ τὰς διανοίας,
καὶ ἔμπνευσιν παρέχει,
τοῦ προσκυνεῖν τὸ σὸν εἰκόνημα.

Λαῶν τῶν Ὁρθοδόξων ἡ χαρμονή,
ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς κτίσεως τείχισμα,
καὶ οὐρανῶν,
μέγα ἐγκαλλώπισμα Μαριάμ,
πενήτων ἡ βοήθεια,
καὶ ἀπηλπισμένων ἀπαντοχή,
καμνόντων βακτηρία,
ὑπάρχεις Θεοτόκε,
τῆς Οἰκουμένης τὸ ἀγλάϊσμα.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Εἰμὸς ὁ αὐτός.

Ἰλύος τῶν πταισμάτων ἀπαλλαγῆ,
τῆς ψυχῆς σου τὸ ὄμμα ἐκάθηρας,
καὶ δι' αὐτοῦ,

ἔβλεπες ἀνθρώπων τὰ χαλεπά,
 νοσήματα Παῖσιε,
 τῆς ψυχῆς καὶ σώματος ὡς ἐστίν,
 καὶ ὄντως καθωδήγεις,
 πρὸς κρείττονα τοὺς πάντας,
 τοὺς προσιόντας σοι μακάριε.

Ὡς πάλαι οἱ Πατέρες οὕτω καὶ σύ,
 τὴν ὁδὸν θεαρέστως ἐβάδισας,
 τὴν ἀκριβῆ,
 τοῦ Χριστοῦ Παῖσιε θαυμαστέ,
 καὶ ἴσος πάτερ γέγονας,
 Τύχωνος καὶ ἄλλων συνασκητῶν,
 ἐν Ἄθῳ ἐπ' ἐσχάτων,
 τῶν χρόνων καταλείψας,
 τύπον ἀνθρώποις ἀγιότητος.

Ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας χαρμονικῶς,
 καὶ ὑμνοῦντας τὴν μνήμην σου ὄσιε,
 σεμνοπρεπῶς,
 φύλαττε πρεσβείαις σου ἱεραῖς,
 ἐκ βλάβης τοῦ ἀλάστορος,
 καὶ κακῶν τοῦ βίου ἐπιφορῶν,
 καὶ ζάλης τῶν πταισμάτων,
 ὡς ἔχων παρόρησίαν,
 ἐν οὐρανοῖς Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Λυσσώδεις ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ,
 Θεοτόκε Παρθένε ἀπόκρουσον,
 κράτει τῷ σῶ,
 σὺ γὰρ ἀπεκύησας θαυμαστῶς,
 Χριστὸν τὸν ἀφανίσαντα,
 τοῦ ἀρχαίου δράκοντος τὴν ὀφρύν,
 καὶ θλάσαντος τὴν κάραν,
 τὴν τούτου μετὰ κρότου,
 ὡς ἀθλητῆς περιφανέστατος.

Κανὼν δεῦτερος τοῦ Ἁγίου.

Εἰμός· Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδόντες τὴν σὴν χάριν,
καὶ τὰς ἰατρείας,
ἅς καθ' ἐκάστην ποιεῖς ἀξιάγαστε,
τὴν βιοτὴν σου ὑμνοῦμεν,
πάτερ Παῖσιε.

Ὡς ῥεῦμα χαρισμάτων,
ὑπὲρ φύσιν ᾤφθη,
ἐν Σουρωτῇ ὁ σὸς τάφος Παῖσιε,
νενοσηκόσι κατ' ἄμφω,
δίδων τὴν ἴασιν.

Ἡδέως ἐν Κονίτῃ,
καὶ ἐν Ἄθῳ πάτερ,
ἐν Σουρωτῇ καὶ ἐν πάσῃ Παῖσιε,
τῇ Ἐκκλησίᾳ τιμῶσι,
τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λατρεύω τὸν Υἱόν σου,
Μῆτερ Θεοτόκε,
καὶ προσκυνῶ καὶ γεραίρω ἐν ἄσμασι,
τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος,
ἀειμακάριστε.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν ὅσιον Παῖσιον,
Ἁγίου Ὄρους κλείσμα,
τῆς Σουρωτῆς τὸν ἐπόπτην,
καὶ ποδηγέτην τῶν νέων,
τὸν λόγοις τε καὶ πράξεσι,
τοὺς ἐνδεεῖς στηρίζαντα,
τιμήσωμεν ἐν ἄσμασιν,
ὑμνολογοῦντες ἐνθέως,

τὸν βίον τούτου καὶ ἔργα.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένε θεοδόξαστε,
 χριστιανῶν τὸ στήριγμα,
 ἢ φοβερὰ προστασία,
 τῶν ἀδυνάτων ἀνθρώπων,
 νοσοῦντων ἢ ἀνόρθωσις,
 καὶ τῶν πασχόντων σθένωσις,
 τῆς Οἰκουμένης σκέπασμα,
 σεμνοπρεπῶς σὲ ὑμνοῦμεν,
 οἱ δοῦλοί σου ὁμοφώνως.

**Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστῶμεν στίχους δ'
 καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Τί σε ὀνομάσωμεν ὅσιε,
 τῶν Φαράσων τὸν βλαστόν,
 καὶ τῆς Κονίτισης πολιστήν,
 Σουρωτῆς τὸν ὀδηγόν,
 καὶ τοῦ Σινᾶ τὸν ἀσκητήν,
 τοῦ Ἄθω,
 ἐγκαλλώπισμα τὸ μέγιστον,
 Ἑλλάδος,
 τὸ ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν,
 Παῖσιε θεοδόξαστε·
 ἡμῶν ὁ κόσμος καὶ καύχημα,
 ἰκέτευε,
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε προσφωνήσω Παῖσιε,
 τῆς νεότητος πατέρα,
 καὶ λαμπρὸν μυσταγωγόν,
 μοναζόντων τὸν ἀλείπτην,
 πρὸς τὰ κρείττω θαυμαστόν,
 νοσοῦντων,

ιατῆρα ἀκριβέστατον,
δαιμόνων,
σκεδαστὴν καὶ πολεμήτορα,
ἐν τοῖς ἐσχάτοις γὰρ ἔτεσιν,
ὡς ἰσοστάσιος πέφηνας,
τῶν πρόπαλαι,
διδασκάλων τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Παῖσιε,
τῶν ἀνδρῶν ἐξηρημένων,
ταῖς οὐσίαις λυτρωτὴν,
δηλωτὴν τῶν ἐσομένων,
γεγονότων τοῖς πιστοῖς,
ἀθέων,
παιδευτὴν θαυμασιώτατον,
δειλαίων,
στηριγμὸν καὶ μέγα θάρσημα,
ἀσκητικῶς γὰρ ἐβίωσας,
καὶ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα,
προσέλαβες,
ἀξιάγαστε πατὴρ ἡμῶν.

Πάτερ θεοφόρε Παῖσιε,
τοὺς ὕμνουντάς σε θερμῶς,
καὶ τιμῶντάς σε σεμνῶς,
μὴ ἐλλείπης πρὸς Χριστόν,
καθικετεύων θερμουργῶς,
ἐκτήσω,
παρῶρησίαν γὰρ πρὸς Κύριον,
καὶ ἔσχες,
χαρισμάτων πλήθος ὅσιε,
ιάσεως καὶ προρρήσεως,
τῶν ἀλγουμένων ἐν σώματι,
καὶ ψυχῇ ἀειμακάριστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅσιε πάτερ Παῖσιε,
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Ἑλλάδος,
καὶ πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης,
ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου,
ὡς ἄγγελος γὰρ ἔνσαρκος,
ἐκ τοῦ Ἄθωνος,
τὰ ζωοποιὰ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου,
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν διεκήρυξας,
ὡσαύτως δὲ γέγονας,
τῇ βιοτῇ καὶ ἔργοις σου,
μοναστῶν πρότυπον,
κοσμικῶν διδάσκαλος,
νεότητος παιδαγωγός,
Σουρωτῆς ὁ παραστάτης,
καὶ πάντων ὁ φίλος,
ὅθεν καὶ ἡμεῖς ταπεινῶς,
πρὸς σὲ ἅγιε δεόμεθα,
μὴ ἐλλείπης πρεσβέων τῷ Κυρίῳ,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε,
Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε,
καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν,
τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν,
Θεοτόκε πρόσβευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

**Τὰ τυπικά, Οἱ Μακαρισμοί. Καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου ἡ γ' καὶ ἡ
στ' ᾠδή.**

**Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 6ης Δεκεμβρίου
(ἁγίου Σάββα)**

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ κοινωνός,
Ἄθωνος τὸ κλέος,
μοναζόντων ὁ στολισμός,
χαίροις Ἐκκλησίας,
διδάσκαλος ὁ νέος,
Παῖσιε θεόφρον,
ἡμῶν τὸ καύχημα.